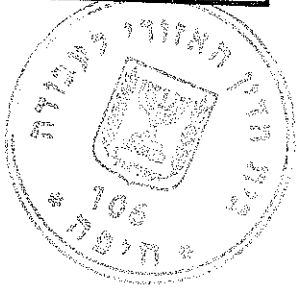

משרד עו"ד הפלר מאיר
חיפה, דרך העצמאות 57
טל: 04-8521343, 04-8521471
- 2-05-2012
נתקבל

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

בפני כב' השופטת עדנה קוטן
ונציגי ציבור: משה שמולוביץ (נ. מעבידים)
אילנה תמיר (נ. עובדים)

תובע גרינברג אמיר
ע"י עו"ד בנימין פילובסקי

נגד

נתבעת מפעלי ים בע"מ
ע"י עו"ד מירב פלח-לב

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
1. בפנינו תביעתו של מר אמיר גרינברג (להלן: "התובע") כנגד מעסיקו לשעבר, מפעלי ים בע"מ (להלן: "הנתבעת"), לתשלום הפרשי שכר בגין עבודה בשעות נוספות, פדיון חופשה ודמי הודעה מוקדמת.
  2. לטענת הנתבעת, חוק שעות עבודה ומנוחה לא חל על התובע ומשכך אין הוא זכאי לגמול לעבודה בשעות נוספות; התובע קיבל את כל המגיע לו בגין חופשה שנתית והוא הדין לגבי דמי הודעה מוקדמת ששולמו לו במלואם, הגם שנוכח נסיבות סיום היחסים אין הוא זכאי כלל לתשלום זה.
  3. מטעם התובע העידו בפנינו התובע עצמו ואשתו, הגב' ישראלה גרינברג. מטעם הנתבעת העידו בפנינו מר מתניה רדין, אחד מבעלי המניות בנתבעת המשמש כמנהל תפעול של החברה ומי שהיה מנהלו הישיר של התובע (להלן: "מתניה"), וכן מר איברהים חוסין (להלן: "איברהים"), אשר שימש במועדים הרלוונטיים כעובד ניקיון ותחזוקה בנתבעת.
  4. רקע כללי
    - א. הנתבעת הינה חברה בע"מ, המפעילה את החוף השקט בחוף בת גלים בחיפה, כמו גם את החניון הממוקם בסמוך לחוף שהוא בבעלות הנתבעת ומשמש, בין היתר, את קהל המתרחצים.
    - ב. התובע עבד בנתבעת החל מיום 1.5.07 בתפקיד שהוגדר "מנהל חוף", לאחר שהופנה אליה ע"י שירות התעסוקה. קיימת מחלוקת בין הצדדים באשר למהות תפקידו של התובע הלכה למעשה, וכפועל יוצא מכך - האם חל עליו חוק שעות עבודה ומנוחה.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

- 1   ג. התובע פוטר מעבודתו בנתבעת ביום 18.7.07, כחודשיים וחצי בלבד מאז תחילת
- 2   העסקתו.
- 3   על פי מכתב סיום העבודה הוא פוטר לאחר שלא הציג תעודת יושר כנדרש הימנו.
- 4   בביה"ד הוסיפה הנתבעת וטענה, כי פוטר גם בגין תפקוד לקוי וחוסר אמינות.
- 5
- 6   ד. הנתבעת ניהלה יומן נוכחות בו פורטו ימי העבודה של עובדיה כמו גם השעות בהן
- 7   עבדו בכל יום.
- 8   התובע היה העובד היחיד של הנתבעת שלא רשם את מספר השעות בהן עבד בכל
- 9   יום, אלא סימן V בלבד בכל יום בו עבד.
- 10
- 11   ה. ככלל עבד התובע ביום המנוחה השבועי.
- 12
- 13   ו. קיימת מחלוקת בין הצדדים באשר לשיעור המשכורת עליו הוסכם ביניהם.
- 14   כעולה מתלושי השכר, שולמה לתובע משכורת חודשית בסך כולל של 6,500 ₪ נטו,
- 15   (המהווים, לפי התלוש, 7862 ₪ ברוטו) לפי הרכיבים דלקמן: שכר יסוד בסך של
- 16   4,620 ₪ נטו; גמול לעבודה בימי המנוחה בסך של 1,630 ₪ נטו ודמי נסיעות בסך
- 17   של 250 ₪ נטו.
- 18   מנגד, עפ"י טופס שמסרה הנתבעת לתובע בתחילת עבודתו ואשר מיועד למל"ל
- 19   צויין על ידה, כי משכורתו מסתכמת בסך של 10,000 ₪ ברוטו לחודש עבודה מלא,
- 20   לפי 25 ימים, תשע שעות עבודה ליום.
- 21
- 22   ז. הצדדים חלוקים ביניהם הן באשר למספר ימי עבודתו של התובע במהלך השבוע
- 23   והן באשר למניין שעות עבודתו היומיות.
- 24
- 25   ח. מחלוקת נוספת בין הצדדים היא בשאלה, האם שולם לתובע מלוא התשלום עבור
- 26   פדיון חופשה ותמורת הודעה מוקדמת.
- 27
- 28   נפנה אפוא לדון ברכיבי התביעה, כסדרם.
- 29
- 30   **האם חל על התובע חוק שעות עבודה ומנוחה**
- 31
- 32   5. המסגרת הנורמטיבית לאי תחולת חוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951 (להלן: "
- 33   "החוק") נמצאת בסעיף 30 לחוק שעות עבודה ומנוחה, בו נקבע, ככל הצריך
- 34   לענייננו:
- 35   "א) חוק זה אינו חל על העבדתם של: -

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1

.....

2

.....

3

(5) עובדים בתפקידי הנהלה או בתפקידים הדורשים מידה מיוחדת של

4

אמון אישי;

5

(6) עובדים שתנאי עבודתם ונסיבותיה אינם מאפשרים למעביד כל פיקוח על

6

שעות העבודה והמנוחה שלהם."

7

8

6. בכתב ההגנה ובתצהירו של מתניה נטען על ידי הנתבעת, כי חוק שעות עבודה ומנוחה לא חל

9

על התובע מפאת היותו מנהל, משרתו - משרת אמון, ולא היתה לנתבעת יכולת לפקח עליו.

10

לעניין אחרון זה הפנתה הנתבעת בסיכומיה לדו"חות הנוכחות של התובע בהם לא צויין

11

מניין שעות עבודתו מידי יום, להבדיל מדו"חות העובדים האחרים.

12

בתקירתו הנגדית העיד מתניה, כי התובע היה אמנם אחראי על החוף אך לא היה צורך

13

בנוכחותו בכל השעות בהן היה החוף פתוח לקהל (ראה: עדותו בעמ' 23 לפרוטוקול שורות

14

21-26).

15

16

7. התובע טוען מנגד, כי ההגדרתו כמנהל החוף לא נועדה אלא לאפשר לנתבעת להתחמק

17

מתשלום גמול לעבודה בשעות נוספות; משרתו לא היתה משרת "אמון אישי" והנתבעת

18

יכולה היתה לפקח על עבודתו בכל עת.

19

עפ"י עדותו בתצהירו, לאמתו של דבר שימש "כלבוניק" אשר נדרש, בין היתר, לחרוש מידי

20

בוקר את החוף בטרקטור כהכנה ליום הרחצה; כן עבד בחניון - שם עסק בסימון מקומות

21

חנייה ובהכוונת מכוניות ובנוסף עסק בשיפוץ המקלחות בחוף, בתיקונים שונים, בעבודות

22

ניקיון וככלל - בכל הקשור לתפעולו השוטף והסדיר של החוף.

23

24

8. נקדים ונאמר כבר עתה, כי בבחינת מכלול נסיבות העניין, לאחר ששמענו את טענות

25

הצדדים ועדויותיהם ולאחר שעיינו בראיותיהם הגענו למסקנה, כי התובע לא היה מנהל

26

ברמה המחריגה אותו מחוק שעות עבודה ומנוחה, הוא אף לא הועסק במשרת אמון,

27

לנתבעת היתה יכולת לפקח על עבודתו ומשכך - חל עליו החוק, הכל כפי שיבואר להלן.

28

29

9. בע"פ 16/08 מדינת ישראל - משרד התעשייה המסחר והתיירות נ' בסט ביי רשתות שיווק

30

בע"מ (ניתן ביום 4 לינואר 2009) נקבע ע"י בית הדין הארצי, כי יש להתייחס להוראות

31

המחריגות מתחולת החוק סוגים שונים של עובדים באופן דווקני ולפרשן בצמצום.

32

בית הדין הארצי ציין, כי חוק שעות עבודה ומנוחה אינו מגדיר במדויק את המושגים

33

"תפקיד הנהלה", ו"תפקיד הדורש מידה מיוחדת של אמון אישי", ואף הדגיש, כי ספק אם

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 ניתן להגדיר מושגים אלה. לכל תפקיד יש מאפיינים משלו ו"מאפיינים אלה יש לבחון על
2 רקע טיבו ואופיו של כל ארגון ובכל מקרה אין הם בבחינת רשימה סגורה וממצה".
3 ביחס למאפיינים של "תפקיד הנהלה" קבע בית הדין הארצי:

4
5 "תפקיד הנהלה אינו נבחן לפי רמת הבכירות שלו בלבד. קיימים סממנים נוספים
6 היכולים לתת אינדיקציה להיותו של תפקיד מסוים "תפקיד הנהלה" ובהם
7 סממן קביעת המדיניות. לעניין זה פסק הנשיא אדלר בפרשת "רבות" לאמור:
8 "מנהל הוא מי שקובע את מדיניות הנהלת המפעל, מיישם את החלטות הנהלה
9 ומביאן לכלל ביצוע, ויש לו שיקול דעת עצמאי בביצוע מדיניות הנהלה
10 ובהתאמתה למציאות המשתנה... 'תפקיד ניהול' אינו כולל עובד המבצע את
11 מדיניות הנהלת המפעל תוך קבלת החלטות וביצוע פעולות הנובעות מאותה
12 מדיניות, אם אלה אינן מחייבות שיקול דעת עצמאי, ואינן נעשות מחוץ למסגרת
13 המדיניות הקבועה".

14 (דב"ע מט/2 - 7 מישל רבות - הורמון שירותי אחזקה (אילת) בע"מ, פד"ע כ
15 (1) 117).

16 .....
17 בכדי שניתן יהיה להגדיר תפקיד כלשהו כ"תפקיד הנהלה" יש צורך שבעל
18 התפקיד יהיה מעורב בהתוויית מדיניות הנהלת החברה תוך הפעלת שיקול דעת
19 עצמאי שאינו מוכתב על ידי מדיניות זו."

20
21 10. ההיבט ה"ניהולי" של התובע, לשיטת הנתבעת עצמה התמצה, לכל היותר, בעמידה מול
22 מינהל החופים העירוני, אחריות על תפעול החוף וביצוע מטלות שונות שהטיל עליו מתניה.
23 כאשר נשאל מתניה אילו הם הכישורים הנדרשים על ידי העיריה לתפקיד מנהל חוף ענה:

24
25 "היא דורשת שיהיה אדם בעל כישורים להיות מנהל חוף, שזה אומר
26 בעל תעודת יושר ואדם שיכול לעבוד מול ציבור והוא חייב להיות בחוף
27 לפי דרישות העיריה כמה שעות נוכח בחוף. אין הגדרה מדויקת." (ר'
28 עמ' 24 לפרוטוקול שורות 19-21).

29
30 כאשר נשאל מתניה, האם היתה לתובע סמכות לאשר שעות נוספות, לפטר עובדים, לקבל
31 עובדים, לשנות תעריפי כניסה, לשחרר עובדים הביתה, השיב:

32
33 "חלק מהדברים היתה לו סמכות כמו לשחרר עובד הביתה, רישום שעות של
34 העובדים זה היה באחריותו, סמכויות של לפטר או דברים כאלה עדיין לא, כי
35 הוא היה עדיין בתקופת ניסיון." (ר' עמ' 24 לפרוטוקול שורות 30-32).

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

כך גם העיד מתניה, כי לתובע לא היו סמכויות כלשהן בענייני כספים, אף לא היה בסמכותו להעביר את הכספים אשר נגבו מאת באי החוף בגין החנייה בחניון, אחריות בה נשא מתניה בלבד.

בתשובתו לשאלת אב"ד המותב העיד מתניה, כי הסיכום עם התובע היה שהוא יהיה אחראי על תפעול החוף ועת נדרש ליצוק תוכן להגדרה זו השיב:

"הוא היה אמור לדאוג ולוודא שהעובדים הגיעו לעבודה, לוודא שיש את כל הדברים הדרושים לפתיחת החוף כמו נייר טואלט, כלי עבודה לעובדים, שקיות בפחים, ודברים כאלה. תפעול שוטף." (ר' עמ' 23 לפרוטוקול שורות 29-32).

התובע העיד ביחס להיקף אחריותו:

"ש. מה זה אומר אחראי?
ת. אחראי זה שהייתי צריך לראות שאנשים באמת מנקים את החוף כמו שצריך. שאנשים בחניון נמצאים בזמן, שהמצילים מגיעים בזמן. אבל לא היה מתוקף סמכותי לבוא לפטר מישהו, או להעלות את השכר שלו. וזה בעצם תפקיד של מנהל, ממש לפטר, וממש לקבוע כל מיני דברים אחרים. ואני ניקיתי את החוף עם המנקים." (ר' עמ' 10 לפרוטוקול שורות 6-2).

ובאשר לעבודתו בפועל השיב התובע במענה לשאלת אב"ד המותב:

"אם אני נשאל מה אני עשיתי בפועל אני משיב שניקיתי את החוף, צבעתי את פסי החניה, עזרתי בלהחנות את הרכבים, אם היה איזה בעיה של סתימות בביוב, אז באנו ותיקנו את זה. היה גם בעיה של שיפוץ בחוף, כי מרשות החופים התלוננו על החוף הרעוע, ואנחנו עשינו את השיפוצים. במיוחד כל בוקר אני הייתי צריך לבצע חריש של החוף לפני פתיחת הרחצה." (ר' עמ' 10 לפרוטוקול שורות 10-13).

לכך נוסף, כי לשיטת הנתבעת אף הפעולות הללו לא היו באחריותו הבלעדית של התובע שכן בהעדרו דאגו העובדים האחרים לביצוען.

11. הנה כי כן, כל שנדרש מן התובע במסגרת עבודתו, לשיטת הנתבעת עצמה, ואף מבלי להזקק לטענות התובע בעניין זה, הן פעולות שאינן דורשות שיקול דעת עצמאי. לא ניתנה לתובע כל

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 סמכות העולה כדי התווית מדיניות וכל אחריותו התמצתה במישור הטכני הבסיסי של
2 הפעלת החוף.

3 משזו אחריותו של התובע - ברי, כי אין המדובר בעניינו במשרת הנהלה.
4

5 בכל הנוגע לטענה כי מדובר ב"משרת אמון" – הרי שבעניין זה קבע בית הדין הארצי בע"פ .12

6 16/08 לעיל, כי על מנת להחיל את החריג בדבר "מידה מיוחדת של אמון אישי" (ודוק,

7 נדרשת מידה **מיוחדת** של אמון אישי), צריכה להתקיים זיקה קרובה ומיוחדת של בעל

8 התפקיד לתפקיד הנהלה עליו לא חל החוק.

9 בית הדין הארצי הוסיף, כי אחד המבחנים לכך הוא שיעור שכרו של העובד וחריגותו מתנאי

10 השכר המקובלים במקום העבודה:

11
12 **"כדי שחוק שעות עבודה ומנוחה לא יחול על עובד בשל "מידה מיוחדת של אמון**

13 **אישי", צריכה להתקיים זיקה קרובה ומיוחדת של בעל התפקיד בו מדובר**

14 **ל"תפקיד הנהלה" עליו לא חל החוק, כגון - מנהל לשכה של מנהל חברה גדולה**

15 **או נהג המנכ"ל (דב"ע נג/3 – 188 אי. בי. סי. גיז אינטרקונטיננטל איזק - בנימין**

16 **מור; פד"ע כח', 284). אפשר גם שהחוק לא יחול על עובד השותף לסודות**

17 **המפעל או שהוא איש סודה של ההנהלה (פרשת רבות) וכיוצאים באלה**

18 **מקרים. גם לעניין זה ניתן לבחון את רמת השכר הניתנת לעובד ומידת חריגותה**

19 **מתנאי השכר המקובלים בארגון. "**

20

21 בנסיבות עניינו של התובע כמתואר לעיל, לא מצאנו כי נדרשה הימנו בעבודתו מידה מיוחדת

22 של אמון אישי, אשר עולה על האמון הנדרש מכל עובד שהוא, בשים לב לכך שהתובע לא

23 נמנה עם השכבה הבכירה של הנהלת הנתבעת; הוא לא היה שותף לקביעת תכניות הנתבעת

24 בחוף, אף לא היה שותף לסודותיה; ושכרו החודשי עמד על 6,500 ₪ נטו/ ברוטו, שיעור

25 שאף הוא אינו משקף את שיעור שכרו של עובד בכיר בעל אחריות מיוחדת ו/או סמכויות

26 ניהול ומכל מקום, הנתבעת לא הוכיחה כי שכר זה הוא חריג ביחס לעובדים אחרים בחוף

27 ולהזכיר, הנטל לעניין זה מוטל עליה.

28

29 לכך יש להוסיף ולציין את תקופת עבודתו הקצרה של התובע, אשר הסתכמה בכחודשיים

30 וחצי סה"כ (!), תקופה שהוגדרה ע"י מר ראדין עצמו כ"**תקופת ניסיון**" בעמדו על כך, כי

31 בגין היותו בניסיון כלל לא הוענקו לתובע סמכויות המוקנות לעובדים בעמדת ניהול, דוגמת

32 הסמכות לפטר עובדים. עדותו זאת של מר ראשין מדברת בעד עצמה, לעניין זה, מה גם

33 במצטבר לאמור לעיל.

34

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 באשר לטענת הנתבעת בסיכומיה, לפיה - העובדה כי התובע היה העובד היחיד, מבין כל
 2 עובדי הנתבעת, שלא נדרש לפרט במסגרת דו"חות הנוכחות את מניין השעות בהן עבד
 3 בפועל בכל יום, מהווה ראייה לכך שמדובר במשרת אמון אישי - אין בידנו לקבלה משברי,
 4 כי האופן בו תיעדה הנתבעת את נוכחות התובע, אין בו לכשעצמו כדי להעיד על תפקיד
 5 התובע, מהות עבודתו בפועל ומאפייניה שהם כמתואר לעיל ומהם עולה, כאמור, מסקנה חד
 6 משמעית, כי אין הוא נכלל בגדר החריג שבסעיף 30(א)(5) לחוק שעות עבודה ומנוחה, הכל
 7 כמובהר לעיל.

8
 9 14. בכל הנוגע ליכולת לפקח על התובע - הרי שגם בעניין זה, בדומה לסוגיית הניחול והאמון
 10 האישי, די לנו בעדות מטעם הנתבעת כדי להיווכח שלא מיניה ולא מקצתיה:
 11 כך העיד מתניה לעניין זה:

12 "לפעמים הייתי מגיע לחוף לפני הפתיחה וגם נשאר אחרי הסגירה של
 13 החוף. לפעמים נשארתי ללון בחוף עם המשפחה שלי כי יש לי בחוף
 14 חדר.

15 ש. ז"א שאם היית בכל שעות היום בחוף יכולת לדעת מתי אמיר נמצא ומתי
 16 אמיר לא נמצא?

17 ת. כשהייתי בחוף יכולתי לדעת אם הוא נמצא או לאו, אבל לא הייתי כל
 18 הזמן. " (ר' עמ' 22 לפרוטוקול שורות 26-30).

19
 20 עפ"י ההלכה הפסוקה, השאלה הרלוונטית איננה אם למעביד פלוני היה למעשה פיקוח על
 21 שעות העבודה והמנוחה של עובד פלוני, אלא השאלה היא אם תנאי העבודה ונסיבותיה,
 22 אפשרו פיקוח כאמור, ובכל מקרה, אין מדובר בפיקוח מלא בכל דקה ודקה בפועל, אלא על
 23 עצם האפשרות לפקח לראיה לעניין זה: דב"ע לג/4-2 אברהם רון נ' המועצה הקומית מצפה
 24 רמון פד"ע ז 386; ע"ע 300271/98 טפקו - ייצור מערכות בקרת אנרגיה ומתקנים לשמירת
 25 איכות הסביבה בע"מ - טל).

26
 27 די אפוא בעדותו דלעיל של מתניה על מנת להשמיט את הקרקע מתחת לטענת הנתבעת
 28 בדבר היעדר אפשרות פיקוח על שעות עבודתו של התובע בחוף; עצם העובדה כי התובע לא
 29 היה נתון תחת בקרה מתמדת של השעות בהן עבד בפועל, אין בה כדי לשלול כל אפשרות
 30 פיקוח על שעות העבודה מצידה של הנתבעת, אילו רצתה בכך.
 31 לפיכך, מסקנתנו הינה, כי התובע אף איננו נכנס בגדרי החריג שבסעיף 30(א)(6) לחוק.

32
33

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

15. הנה כי כן, הנתבעת לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח כי תפקידו של התובע הינו תפקיד הנהלה, או שמשרתו היא משרת אמון. כך גם לא הרימה הנתבעת את הנטל להוכיח כי לא היה ניתן לפקח על עבודתו של התובע. אשר על כן ועל יסוד כל האמור לעיל - אנו דוחים את טענת הנתבעת בדבר אי תחולת החוק על התובע וקובעים, כי חוק שעות עבודה ומנוחה חל התובע.

משזו מסקנתנו נפנה להלן לדון בתביעתו של התובע לגמול עבודה בשעות נוספות.

התביעה לתשלום גמול עבודה בשעות נוספות

16. לטענת התובע הוא עבד שבעה ימים בשבוע, שכן אף ביום שנועד להיות היום החופשי שלו, הוא נאלץ לעבוד בפעל.

באשר למספר שעות עבודתו בכל יום טוען התובע, כי הוא הוכיח מתכונת עבודה קבועה לפיה עבד 12-13 שעות עבודה ביום במשך שבעה ימים בשבוע, שכן לטענתו, היה עליו לשהות במשך היום באופן רציף בחוף.

מנגד, לטענת הנתבעת, הנטל להוכיח את שעות העבודה שעבד בפעל, מוטל על התובע והתובע לא הרים נטל זה. לטענתה, אין ללמוד מדוחות הנוכחות של התובע על ימי שהותו של התובע בעבודה לאור הסתירות בין עדותו לדוחות. באשר לשעות עבודתו, הרי שהתוף כלל לא היה פתוח בשעות להן טוען התובע בכל תקופות עבודתו, אף לא נדרשה נוכחות רצופה של התובע בחוף.

17. עפ"י ההלכה הפסוקה, תביעה לגמול לעבודה בשעות נוספות נמנית עם תביעות הממון המוגדרות ואין לפסוק בה על דרך האומדן. על התובע את הגמול מוטל במלואו הנטל להוכיח לא רק שעבד בשעות נוספות, אלא גם את מספר השעות בהן עבד.

עוד נקבע, כי גם עת קיים קושי לעובד להוכיח את מספר השעות הנוספות בהן עבד, אין בכך כדי להעביר הנטל לנתבע / המעסיק (ראה לעניין זה פסה"ד המנחים בדב"ע לב 32 – 3 פרוימוביץ נגד ישראל בר אדון, פד"ע ד' עמ' 39 ודב"ע לו 2 - 1 תופיק חלד מחמוד נגד דקל מרקט שותפות, פד"ע ח' 343).

באשר למתכונת עבודה קבועה ההלכה היא כי, תובע אשר הוכיח כי עבד במתכונת עבודה קבועה, שכללה שעות נוספות, נדרש להוכיח מתכונת עבודה כללית ואין הוא חייב בהוכחה מדויקת של שעות עבודתו (ראה פסה"ד המנחה לעניין זה אשר ניתן בעע 212/06 ימית א. ביטחון (1988) בע"מ נגד אלי אפריים ואחר' וכן ראה עד"מ 19/06 מנשה מואס – אייל חדד).

במאמר מוסגר יצויין, כי זמן מה לאחר מתן פסק הדין בעניין ימית הנ"ל נכנס לתוקף תיקון 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958. תיקון זה העביר את נטל הראייה להוכחת השעות

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

- 1 הנוספות אל כתפי המעסיק. אולם משעניינו של התובע מתייחס לתקופת עבודה בטרם
2 התיקון לחוק, אין הוא חל על מקרה זה.
3
- 4 18. כאמור, אין מחלוקת בין הצדדים, כי סוכם עם התובע שיעבוד ששה ימים בשבוע, כאשר
5 היום החופשי שלו לא יהיה יום שבת וכי עליו לעבוד ביום המנוחה השבועי.
6 בתצהירו הצהיר התובע, כי בפועל עבד שבעה ימים בשבוע בכל תקופת עבודתו וכי לא
7 החסיר אפילו יום אחד למעט היום בו נולד בנו והיום בו נערכה ברית לרך הנולד.
8 עוד טען, כי אף ביום שסוכם כי יהיה בחופשה, הרי שבסופו של דבר, הוזעק בכל פעם חזרה
9 לעבודה. התובע הוסיף בתצהירו, כי הוכרח לרשום ימי חופשה בדו"חות הנוכחות על אף
10 שעבד בימים אלה.
- 11 הנתבעת צרפה לתצהירה את דו"חות הנוכחות של כל העובדים (נספחים א/1-3), וכאשר
12 אלה הוצגו בפני התובע בחקירתו הנגדית אישר התובע, כי הוא זה שמילא אותם (ראה
13 עדותו בעמ' 11 לפרוטוקול שורות 4-5).
- 14 וכך, לגבי כל העובדים נרשם (ע"י התובע), בכל יום, מספר השעות בהן עבדו. מנגד, לגבי
15 עצמו – סימן התובע בכל יום בו עבד את הסימן V וביום בו לא עבד סימן יום חופש. על פי
16 הדו"חות הללו, התובע שהה בחופשה בימים 23.5, 29.5, 2.7, 7.7, 16.7, 6.6, 13.6, 18.6,
17 25.6. לציין, כי קיימים שלושה ימים (8.5; 14.5; 21.5) בהם סומן V וגם קו אופקי,
18 ולגביהם הסביר התובע, כי מדובר ביום חופש שנקטע משום שהוזעק לחוף עקב לחץ עבודה
19 (ראה עדותו בעמ' 11 לפרוטוקול שורות 11-16).
- 20 כאשר נשאל התובע אילו הם ששת הימים בהם סוכם שיעבוד, העיד:
- 21 **"אם אני נשאל אילו הם 6 הימים עליהם דובר שאעבוד בהן, אני אומר שזה לא**
22 **היה ממש מוגדר. ז"א שלפעמים מתניה היה אומר לי ביום שני לא לבוא או ביום**
23 **רביעי לא לבוא. אז מדובר היה תמיד בשני או רביעי. בימי שישי שבת הייתי חייב**
24 **להיות כי אלה ימי העומס."** (ר' עמ' 15 לפרוטוקול, שורות 20-22).
- 25
- 26 הנה כי כן, התובע מעיד כי לא רק באופן תיאורטי סוכם עימו על ששה ימי עבודה בשבוע
27 אלא גם במהלך העבודה נאמר לו במפורש שלא לבוא בימים מסוימים, בהם ישהה בחופשה.
28
- 29 מעיון בדו"חות הנוכחות של התובע לחודש מאי עולה, כי הימים המסומנים כימי חופשה
30 בחודש זה הם ראשון וחמישי והימים המסומנים ב V עם קו, הם ימי שני בשבוע. לציין כי
31 רק בחודש זה ישנם ימים המסומנים ב V עם קו.
32 בחודש יוני מסומנים הימים שני ורביעי כימי חופשה.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

- 1 ובחודש יולי מסומנים כימי חופשה שני ימי שני ויום שבת אחד.
- 2
- 3 19. באשר למידת האמינות שניתן לייחס לסימונים הללו (שנעשו, להזכיר, ע"י התובע עצמו,
- 4 עפ"י עדותו) נציין, לדוגמא, כי הגם שהתובע אישר בעדותו כי לא עבד ביום בו נולד בנו,
- 5 בתאריך 29.6.07, הרי עיון בדו"חות הנוכחות מעלה, כי יום זה סומן כיום עבודה.
- 6 כאשר נשאל על כך בחקירתו הנגדית, השיב התובע:
- 7 "ש. מתי היו ימים שאכן לא עבדת? נכון שכאשר אשתך ילדה לא עבדת?
- 8 ת. נכון, אשתי ילדה בתאריך 29/6/07.
- 9 ביום של הברית כמובן שלא עבדתי, חוץ מהטרדות טלפוניות שהיו לי כל
- 10 הזמן.
- 11 הברית היתה בתאריך 7/7/07, ביום שבת.
- 12 אם אני נשאל למה סימתי V יום 29/6/07 אם אני אומר שבאותו יום לא
- 13 עבדתי כי נולד בני, אני אומר שבני נולד בתאריך 29/6/07. אני לא
- 14 סימנתי V וזה לא ה-V שאני עשיתי. אני לא הייתי מסמן V ביום שלא
- 15 עבדתי. אני מאשר שלא עבדתי בתאריך הזה.
- 16 יכול להיות שאשתי ילדה בלילה, כי כל הלידות שלנו היו בלילה, ויכול
- 17 להיות שבבוקר אני כן עבדתי.
- 18 ש. אמרת שבתאריך 7/7/07 היתה הברית ואמרת שלא עבדת ביום הזה?
- 19 ת. נכון. איפה שמסומן חופש משמע שהייתי בחופש, ואיפה שמסומן V
- 20 משמע שעבדתי. "ר' עמ' 12 לפרוטוקול שורות 19-8).
- 21
- 22 זאת ועוד, אשתו של התובע העידה בתצהירה כי התובע היה בחופש ביום הלידה כדי להיות
- 23 איתה בחדר לידה וכי גם ביום הברית שהה בחופש, לדבריה, ביום הלידה מתניה לא הפסיק
- 24 להתקשר לתובע.
- 25 הנה כי כן, לאור תצהירה של אשת התובע, לא ניתן לומר כי הלידה היתה בלילה.
- 26
- 27 לעומת עדותו לעיל לפיה שהה בחופש ביום הלידה וביום הברית, הרי בבואו להסביר
- 28 משמעות הסימון הקיים בחלק מן הימים, בצורת V משולב עם קו אופקי לצידו, העיד:
- 29 "אני אסביר. זה מסמן שכל פעם שמסומן חופש – זה חצי יום חופש. וזה אומר
- 30 שכאשר הייתי יוצא ליום חופש בשעה 9:00 או 10:00 מקסימום 11:00 היו
- 31 מזמינים אותי שוב לחוף, כך קרה תמיד, כאשר יצאתי לחופש, כך שלא הייתי
- 32 בחופש, כך קרה גם בלידה של אשתי וגםם בברית." (ר' עמ' 11 לפרוטוקול
- 33 שורות 13-16).
- 34

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 במילים אחרות, לפי גרסת דלעיל של התובע עצמו, הוא לא שהה בחופש ביום הלידה, אף
2 לא ביום הברית, בניגוד לעדותו בבית"ד.

3 ואם לא די בסתירות הללו, הרי שבדבריו לפרוטוקול העיד התובע: "אם הייתי לוקח יום
4 חופש הייתי מוטרד כל היום בטלפונים ולא היתה לי מנוחה" (ר' עמ' 6 לפרוטוקול שורה
5 19), כלומר, התובע לא טען שנדרש לחזור בפועל לעבודה בחוף, אלא לכל היותר "הוטרד"
6 טלפונית.

7 יתרה מזאת. אין בידינו לקבל את טענת התובע כי מתניה חייבו לרשום ימי חופשה גם
8 בימים בהם עבד במטרה להסתיר את העובדה שהוא מעסיק עובדים במשך 7 ימים בשבוע.
9 גרסה זו נסתרת מתוך תוכה לאור העובדה, שבדו"חות הנוכחות של חלק מן העובדים
10 האחרים בתקופה הרלוונטית אין שום ציון של יום חופשה שבועי ודווקא לגביהם אין אפוא
11 מחלוקת לכאורה, כי עבדו ברציפות שבעה ימים בשבוע, מה שאין כן עפ"י רישומיו של
12 התובע לגבי עבודתו שלו.
13

14 העולה מן האמור לעיל, כי אין אנו נותנים אמון בגרסתו של התובע בכל הנוגע למספר ימי
15 עבודתו בשבוע ואין בידינו לקבוע כי התובע הרים את הנטל המוטל עליו להוכיח שעבד
16 שבעה ימים בשבוע, כך שעל יסוד האמור לעיל במצטבר - אנו קובעים כי התובע עבד ששה
17 ימים בשבוע ולא מעבר לכך.

18 20. באשר לשעות העבודה טוען התובע, כי היה עליו להכין את החוף לרחצה לפני פתיחתו לקהל
19 המתרחצים. לטענתו, שעת פתיחת החוף לקהל היתה שבע בבוקר ועל כן היה עליו להיות
20 נוכח בחוף לפחות מהשעה שש בבוקר, כאשר ביחס לשהותו בחוף בהמשך היום טען, כי
21 שהה בו ברציפות, במהלך כל היום, משעת ה"פתיחה" ועד ל"סגירת" החוף לקהל הרוחצים.
22 לשיטתו, בפועל עבד אף מספר שעות רב יותר, מעבר לשעות הפעילות לקהל המתרחצים.
23

24 מנגד לטענת הנתבעת, החוף כלל לא היה פתוח בשעות להן טען התובע בכל תקופות עבודתו.
25 יתרה מכך, לתובע נקבעה משרה תקנית והתובע לא עבד שעות נוספות.
26

27 21. בכל הנוגע לשעת תחילת העבודה העיד התובע בתצהירו, כי מידי בוקר היה עליו לחרוש את
28 החוף בטרם פתיחתו לקהל המתרחצים וכי הגיע על כן מוקדם בבוקר, בין השעות חמש
29 ושלשים לשש, זמן שהוקדם לבדיקתו כי החוף מוכן ומסודר.
30 יחד עם זאת גם העיד כי לא בכל יום הגיע לפני פתיחת החוף:

31 "ש. נכון שהיו ימים בודדים שהיית מגיע לעבודה גם בשעה 08:00 בבוקר?

32 ת. יכול להיות. אני לא יכול להגיד כמה ימים כאלה היו. אבל היו ימים."

33 (ר' עמ' 14 לפרוטוקול שורות 29, 30).

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1

2 כך גם העיד התובע, כי לא תמיד היה זה הוא שפתח את החוף, ולפעמים היה זה איברהים,
3 עובד התחזוקה שהגיע לחוף לפניו ופתח את החוף:

4 **"... היו הרבה פעמים שאני הגעתי לפניו או שהוא (איברהים מ.א.) הגיע לפני ואז**

5 **היה לנו אזור מוסכם איפה נמצא המפתח. "ר' עמ' 14 לפרוטוקול שורות 3-2).**

6

7 בסיכומיו טען התובע כי על אף שלא מדי יום ביומו הוא היה זה שהגיע ראשון ופתח את
8 החוף או שנותר אחרון לסגירתו, הרי שאין בכך בכדי לסתור את מתכונת עבודתו הקבועה,
9 ברוב הימים.

10

11 עד הנתבעת, אברהים, העיד כי אכן היה צריך לחרוש את החוף בכל בוקר (ר' עמ' 20
12 לפרוטוקול שורות 22-19), אך לא התובע ביצע את החריש אלא מציל בשם שמואל גבאי.

13

14 באשר לעדותו של אברהים נציין כבר עתה, כי זו התגלתה כרצופת סתירות וניכרת בה
15 מגמתיות להוכיח עד כמה התובע לא ביצע את תפקידו בצורה ראויה וכי נעדר פעמים רבות
16 מן החוף.

17 כך, למשל, בהתייחס לשעות בהן עבד אברהים עצמו הוא העיד, כי עבד החל משעה שש
18 ושלושים בבוקר ועד השעה שבע בערב, ששה ימים בשבוע, כאשר היום החופשי שלו היה יום
19 שני בשבוע (ראה עדותו בעמ' 21 לפרוטוקול שורות 7-6), כלומר על פי עדותו, הוא עבד מדי
20 יום ביומו שתיים עשרה וחצי שעות. ואולם, מעיון בדוחות הנוכחות שלו עולה, כי בחודש
21 מאי למשל, הוא עבד במשך יומיים - שלוש עשרה שעות, שלושה ימים עבד אחת עשרה
22 שעות, יום אחד עבד עשר שעות, יום אחד - תשע שעות, ובשאר הימים עבד שבע, שמונה
23 שעות בלבד ונטל שני ימי חופשה בלבד. בדומה לכך עבד גם בחודש יוני כאשר בחודש זה
24 שהה יום אחד בחופשה, ואילו בחודש יולי עבד ברוב הימים - 8 שעות בלבד ושהה בחופשה
25 במהלך חמישה ימים תמימים.

26

27

כאשר נשאל על כך בחקירתו הנגדית, השיב אברהים:

28

"אמרת שעבדת מהבוקר ועד הערב. אני מפנה אותך ללוח הנוכחות

29

בחודש מאי, שם עבדת בין 7 ל- 9 שעות ביום, בממוצע 8 שעות וכך גם

30

בנספחים האחרים. האם אתה עדיין טוען שעבדת מהבוקר ועד הערב?

31

ת. כן, יש ימים שגם היינו עובדים מהצהריים ועד הסגירה. יש

32

ימים כאלה ויש ימים כאלה." (ר' עמ' 21 לפרוטוקול שורות 31-28).

33

34

אולם לעיתים מתוך הסתירות בעדותו, כפי שטען ב"כ התובע בסיכומיו, ניתן ללמוד על

35

תמונה הפוכה לזו שניסה להציג בעדותו. בבחינת בא לקלל ויצא מברך.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

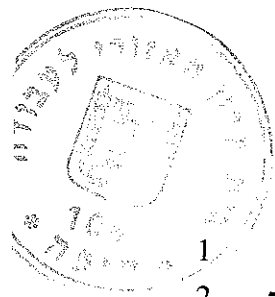
תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

- 1 כך בעניין מועד הגעתו של התובע לחוף, העיד אברהים :
2
3 "ש. אתה אומר בסעיף 4 לתצהירך שברוב הפעמים התובע היה מגיע אחר־כך,
4 כלומר, היו פעמים שהוא הגיע לפניך?
5 ת. הוא היה חייב. הוא היה מגיע לפני.
6 ש האם היו פעמים שהוא הגיע לפניך?
7 ת. כן, כי הוא היה צריך. זה היה אמור שהוא יגיע לפני כי הוא
8 מנהל החוף. ברוב המקרים אני הגעתי לפניו, אבל היו מיקרים נדירים
9 שהוא הגיע לפני. " (ר' עמ' 21 לפרוטוקול שורות 13-19).
- 10 ובמקום אחר העיד :
11 "אמרת שהוא היה צריך לבדוק שכל העובדים בעמדות שלהם?
12 ת. כן.
13 ש. אז כדי לבדוק אם המצילים בעמדה שלהם בסוכה, הוא היה צריך להגיע
14 בשעה 07:00 בבוקר.
15 ת. אבל היו ימים שהוא לא היה. הוא היה חייב להיות אבל היו ימים שהוא
16 לא היה. "
17
18 מעדותו של עד זה מטעם הנתבעת עולה, אפוא, כי התובע הוא זה שהיה חייב לפתוח את
19 החוף.
20 גם בעדותו של מתניה התגלו סתירות לעניין זה.
- 21 כך העיד מתניה, כי בתחילת העונה, בחודשים מאי יוני, התובע לא נדרש להגיע על מנת
22 "לפתוח" את החוף (ר' דבריו בעמ' 3 לפרוטוקול ש' 25-27, וחזר על כך בחקירתו הנגדית עת
23 העיד :
24 "בהגדרה של התפקיד שלו מעולם הוא לא היה צריך לפתח את החוף. לכל
25 העובדים יש מפתח לחוף, גם לאיברהים יש מפתח לחוף." (ר' עמ' 26
26 לפרוטוקול שורות 23,24).
- 27
28 לעומת זאת, כאשר נשאל בחקירתו הנגדית, מה זה "אחראי על החוף", השיב :
29 "הוא היה אמור לדאוג ולוודא שהעובדים הגיעו לעבודה, לוודא שיש את כל
30 הדברים הדרושים לפתיחת החוף כמו נייר טואלט, כלי עבודה לעובדים, שקיות
31 בפחים, ודברים כאלה. תפעול שוטף." (ר' עמ' 23 לפרוטוקול שורות 29-31).

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1
2 לאור הסתירות בעדותיהם של עדי הנתבעת אין אנו נותנים אמון בגרסת הנתבעת לעניין זה.
3 העולה מהאמור לעיל הוא, כי אין מחלוקת שהיה צורך לחרוש את החוף קודם פתיחתו.
4 אברהים העיד, כי תפקידו של התובע היה לחרוש את החוף בבוקר וכך גם מתניה הגדיר
5 כחלק מתפקידו של התובע "לוודא שיש את כל הדברים הדרושים לפתיחת החוף".
6 במילים אחרות, אף לשיטת עדי הנתבעת, מוטל היה על התובע לחרוש את החוף בבוקר.
7 הראיה היחידה של הנתבעת כנגד טענתו של התובע כי הוא זה שביצע את "חריש" החוף
8 בבוקר היא עדותו של אברהים לפיה המציל שמואל גבאי חרש את החוף כל בוקר.
9 דא עקא, שעדותו אינה מקובלת עלינו לעניין זה משמדובר בעדות כבושה שהועלתה
10 לראשונה בחקירתו הנגדית, אף זאת ללא תימוכין אובייקטיביים כלשהם.
11
12 אי לכך, אנו מקבלים את גרסת התובע ועדותו, כי הוא זה שחרש את החוף כל בוקר לפני
13 פתיחתו לקהל.
14
15 על יסוד האמור לעיל במצטבר אנו קובעים, אפוא, כי התובע הרים את הנטל להוכיח כי הוא
16 היה זה שפתח את החוף בבוקר, וכפועל יוצא מכך, הרי ששעת תחילת עבודתו היתה לפני
17 שעת פתיחת החוף.
18
19 באשר לשעת פתיחת החוף, הן התובע והן אברהים העידו כי שירותי ההצלה בחוף נפתחו .22
20 בשעה שבע בבוקר (ר' עדותו של התובע בעמ' 15 לפרוטוקול שורה 19 ועדותו של אברהים
21 בעמ' 20 לפרוטוקול שורות 12-13). מתניה העיד כי בחודש מאי נפתח החוף לקהל בשעה
22 שמונה ואילו בחודשים יוני ויולי בשעה שבע.
23 עם זאת, הנתבעת לא הציגה בפנינו אסמכתא כלשהיא (כגון הודעה למתרחצים, הנחית
24 העירייה, וכיוצ"ב) לתמיכה בגרסת מתניה לגבי שעות הפתיחה השונות בחודש מאי, הגם
25 שמידע זה אמור להמצא בידיה כמי שהופקדה על תפעול החוף.
26 אי לכך, ותוך שנתנו דעתנו גם לעדות העד אברהים מטעמה - אנו קובעים כי שעת פתיחת
27 החוף בכל החודשים נשוא המחלוקת, היתה שבע בבוקר.
28 עם זאת, התובע לא הרים את הנטל להוכיח כמה זמן לפני פתיחת החוף נדרש להיות בחוף,
29 ועל כן אנו קובעים כי למצער, התובע הגיע לעבודה בשעה שבע בבוקר.
30
31 באשר לשעת סיום עבודתו של התובע, טען התובע כי הוא היה זה ש"סגר" את החוף ואף .23
32 נשאר שעות רבות לאחר סגירתו למתרחצים כדי לנקות ולסדר את החוף.
33 כך, בתצהירו העיד כי: "לאחר שהסתיימה הרחצה הייתי צריך להישאר כדי לסגור את
34 החוף - איברהים היה מנקה את החוף ומסדר אותו ולאחר שהוא סיים הייתי נועל את

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 המקום" (ראה סעיף 10 לתצהיר התובע) כן הצהיר כי עבד לפחות עד השעה שמונה בערב,
 2 ולעיתים אף יותר (ראה סעיף 10 לתצהיר התובע).
 3 מנגד, לטענת הנתבעת כאמור, שעות עבודתו של התובע היו במסגרת שעות
 4 תקניות. בחקירתו הנגדית העיד התובע, כי הוא זה שסגר את החוף ואשתו היתה באה
 5 לעיתים לעזור לו בחוף על מנת שיוכל לשוב לביתו בשעות לא מאוחרות.

6 "ש. אמרת שאשתך ניקתה את החוף. מישהו ביקש ממנה לעשות את זה?
 7 ת. לא, היא באה לעזור לי כדי שאני אסיים את העבודה יותר מוקדם, כי כל
 8 הזמן הייתי מגיע בשעות מאוחרות.
 9 מי שסגר את החוף זה היה אני וזה היה לאחר שהחוף היה צריך להיות
 10 נקי למחר בבוקר. כי בשעות הרחצה אסור היה לנקות את החול ואת
 11 החוף כי זה היה מפריע למתרחצים, במיוחד ביום של נשים.
 12 אשתי היתה ממש עוזרת לי לנקות את החול ממקלות של ארטיק." (ר'
 13 עמ' 14 לפרוטוקול שורות 14-20).

14
 15 גם אשתו של התובע העידה, כי היתה מגיעה לפעמים בימים בהם החוף היה פתוח לנשים
 16 כדי לעזור לתובע לנקות את החוף על מנת שיוכל לשוב הביתה מוקדם יותר (ר' עמ' 18
 17 לפרוטוקול שורות 10-15).

18
 19 עוד העיד התובע כי נדרש לעזור בניקיון החוף על מנת לקצר את שעות עבודת עובדי הניקיון,
 20 כאשר על פי עדותו היו שני עובדי ניקיון, אברהים ופייר שעסקו בניקיון החוף:
 21 "ש. אם יש עובד ניקיון למה אתה היית צריך לנקות? והאם נכון שהניקיון
 22 היה יוזמה שלך כמנהל לעזור?
 23 ת. לא, מתניה הכריח אותי לעסוק בכל העבודות של החוף מהסיבה שאני
 24 חייב לקצר את שעות העבודה של הפועלים שבחוף, כמו של פייר, וכמו
 25 של אברהים." (ר' עמ' 10 לפרוטוקול שורות 29-31).

26
 27 אברהים מצידו העיד כי הוא אינו יודע אם צריך לעשות ניקיון של החוף בסוף היום:

28 "ש. האם היה צריך לעשות ניקיון של החוף בסוף היום?

29 ת. את זה אני לא יודע." (ר' עמ' 19 לפרוטוקול שורות 31,32).

30 אולם עדותו זו נסתרה על ידו בהמשך, עת העיד:

31 "התובע היה מגיע בשעה 07:30, בערך, והיה מסיים בסביבות 13:00,

32 14:00. הוא היה חוזר לקראת סגירת החוף, בשעה 18:00

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 והיה רואה שאני מתחיל ניקיונות והוא הולך אחרי חצי שעה." (ר')
2 עמ' 21 לפרוטוקול שורות 3-5).

3 יחד עם זאת, וכמו ביחס לפתיחת החוף העיד התובע כי היו ימים שהוא לא היה נשאר עד
4 לסגירת החוף:

5 "ש. תאשר לי שהיו ימים שלא היית נשאר עד שהחוף נסגר?
6 ת. יכול להיות. בתחילת העונה היו ימים כאלה, כי היה פחות לחץ." (ר' עמ'
7 14 לפרוטוקול שורה 32 ועמ' 15 שורה 1).

8
9 אף בעניין זה, כמו גם בעניין שעת פתיחת החוף, גרסתו של התובע לפיה היה צריך להיות
10 בחוף עובר לסגירת החוף וכי עזר בניקיונו אמינה יותר בעינינו ואנו קובעים, אפוא, כי
11 התובע שהה בזמן סגירת החוף ברובם ככולם של ימי עבודתו ואף נשאר לעיתים, לאחר
12 סגירתו.

13
14 באשר לשעת סגירת שירותי ההצלה בחוף, לטענת התובע החוף נסגר בשעה שש בערב, (ר'
15 עדותו בעמ' 15 לפרוטוקול שורה 19, וכך העיד גם איברהים (ר' עדותו בעמ' 21 לפרוטוקול
16 שורה 4).

17 כאשר נשאל מתניה בחקירתו הנגדית לגבי שעות פעילות החוף, העיד:

18 "ש. מאיזה שעה החוף היה נפתח בבוקר?

19 ת. משעה 7:00 בבוקר. בתחילת העונה בחודש הראשון החוף היה פתוח
20 משעה 08:00 ועד 16:00. זה היה בחודש מאי. ומחודש יוני
21 משעה 07:00 ועד 17:00 ובחודש יולי משעה 07:00 ועד 18:00. עונת
22 הרחצה מתחילה בסוף אפריל תחילת מאי. " (ר' עמ' 23 לפרוטוקול שורות
23 16-19).

24 כמבואר לעיל, בכל הנוגע לשעת פתיחת החוף לרחצה, מתניה לא הציג בפנינו אסמכתא
25 כלשהי לתמיכה בגרסתו והיא נדחתה על ידינו.

26 הוא הדין גם לגבי שעת סגירת החוף. הנתבעת לא הציגה בפנינו כל אסמכתא לתמוך בגרסת
27 מתניה לגבי שעת הסגירה בחודשים הרלוונטיים, הגם שמידע זה נמצא בידיה ובשליטתה.
28 אי לכך, אנו קובעים כי שעת סגירת החוף בכל החודשים נשוא המחלוקת, היתה שש בערב.
29 עם זאת, כמו בעניין שעת פתיחת החוף, התובע לא הרים את הנטל להוכיח כמה זמן לאחר
30 סגירת החוף הוא נשאר לעבוד בחוף, ועל כן אנו קובעים כי למצער, התובע שהה בחוף עד
31 לשעה שש בערב.
32

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 לאחר שקבענו, כי התובע נכח בשעת פתיחת החוף ובשעת סגירתו נותרה לדיון השאלה,
2 האם נדרשה נוכחותו של התובע בחוף בכל שעות הפעילות.

3
4 לעניין זה טען התובע, כי לא זו בלבד שנכח בחוף בכל שעות הפעילות ואף שעות רבות מעבר
5 לכך. אלא אף נכח ביום שהיה אמור להיות היום החופשי מעבודה, מאחר ועפ"י רוב הוועק
6 חזרה ו/או הוטרד טלפונית, מחמת לחץ ועומס בפעילות אשר בחוף הרחצה.
7 לטענתו, גם השעות בהן לא עבד נחשבות הן לשעות עבודה לאור ההלכה כי עובד שעומד
8 לרשות עבודה ואינו יכול לעשות משהו אחר באותו זמן יחשב זמן זה כשעות עבודה.
9 מנגד, לטענת הנתבעת, היו לתובע שעות עבודה תקניות, הוא זה שבחר איך ומתי לעבוד בהן
10 ולא בכדי אין התייחסות למניין השעות בהן עבד בדו"ח הנוכחות.
11 כך גם מעיד מתניה, כי לאחר סיום עבודתו של התובע, הוא זה שמבצע את עבודתו ואין כל
12 צורך בשהייתו בחוף למשך 14 שעות ביום (ר' עדותו בעמ' 24 לפרוטוקול שורות 24-25).
13 עוד טוענת הנתבעת, כי התובע גם נעדר מן החוף לפרקי זמן שונים במהלך יום העבודה,
14 משיצא ל"סידורים אישיים".

15
16 כאמור, התובע צרף כאמור לתצהירו את טופס "אישור המעסיק על העסקת עובד" שהוגש
17 ע"י הנתבעת למל"ל.
18 בטופס זה נרשם על ידי הנתבעת, כי משרתו של התובע היא תשע שעות ביום במשך 25 ימים
19 בשבוע. עם זאת, על פי דוח רוה"ח שולם לתובע שכר לפי שמונה שעות ביום.

20
21 התובע העיד בתקירתו הנגדית כי היה לו חדר מנוחה בחוף, כך שבשעות היום יכול היה
22 לשהות בחדרו, לאכול בו, לשבת ולדבר עם מתניה וכיוצ"ב (ראה עדותו בעמ' 13
23 לפרוטוקול שורות 1-3). ואולם, כאשר נשאל האם היתה לו מינימום שעת מנוחה אחת ביום
24 ענה בשלילה והעיד, כי היו לו "הקפצות", בין על ידי המצילים ובין מן החניה, בשל עומס
25 כך שנדרש לסייע בעבודות (ראה עדותו בעמ' 13 לפרוטוקול שורות 6-7). כן העיד, כי לא יצא
26 כלל לסידורים אישיים בשעות הרחצה, מלבד ביקור אצל אשתו עת שהתה בביתה"ח לאחר
27 לידת בנו (ראה עדותו בעמ' 13 לפרוטוקול שורות 21-24).

28 בעניין זה העיד התובע :

29 **"ביקרתי אותה ב- 3 הימים שהיא היתה בבית החולים הייתי הולך לבקר אותה,**
30 **הייתי קופץ לביקור של שעה באישורו של מתניה תמיד."** (ראה בעמ' 12
31 לפרוטוקול שורות 26-27).

32
33 לעומת זאת בתצהירו הצהיר כי "יצא פעם או פעמיים למשך חצי שעה כדי לבקר אותה"
34 (ראה סעיף 14 לתצהירו), ואילו אשתו של התובע הצהירה כי "למיטב זכרונה הוא הגיע פעם

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 אחת באמצע היום ואח"כ הוא קיבל כאלה צעקות ממתניה שביקשתי ממנו לא להגיע יותר
2 כדי שלא יפטרו אותו". (ראה ס' 8 לתצהירה).

3

4

באשר להזדקקות המצילים לעזרתו העיד התובע :

5

"אם מישהו היה צריך ללכת לאיזה סידור, אז הוא קרא לי שאחליף

6

אותו. אני לא מציל, אך אני איש ים די ותיק. " (ר' עמ' 13 לפרוטוקול ש'

7

13-14).

8

אין בידינו לקבל את גרסת התובע לעניין זה. החלפת מציל ע"י אדם שמעיד על עצמו כי אין

9

לו הסמכה לכך, גובלת בפיקוח נפש ואין זה סביר בעינינו כי כך נהגו המצילים.

10

11

מנגד, גם עדויות המצהירים מטעם הנתבעת אינן ברורות ביחס לנוכחותו של תובע במשך

12

שעות פעילות החוף.

13

כך, אברהים העיד בתצהירו כי בעת שאשתו של התובע ילדה, נעדר התובע במשך שבוע

14

ימים מן החוף והוא הדין עת נעדר מתניה למשך שבוע מן העבודה (ראה סעיף 9 לתצהירו).

15

בחקירתו הנגדית העיד אברהים :

16

"ש אני מפנה אותך לסעיפים 5 ו-6 לתצהירך, שם אתה אומר שאמיר

17

הרבה לא היה בחוף?

18

ת. רוב הזמן הוא לא היה, הוא היה חייב להיות בחוף, אבל רוב הזמן לא

19

היה. " (ר' עמ' 19 לפרוטוקול שורות 21,22)

20

עוד העיד :

21

"הוא היה מסתובב בין המצילים ובודק מה קורה בשטח. היה לו חדר בחוף

22

ואחרי שהיה מסתובב היה נכנס לחדר וישן, שוכב ולקראת הצהריים היה

23

יוצא, מדובר פה על זה שהוא לא היה נמצא רוב הזמן בחוף. הוא היה יוצא

24

לסידורים ורוב הזמן שהיינו רוצים אותו הוא לא היה בשטח. " (ר' עמ' 20

25

לפרוטוקול שורות 25-28).

26

גם עדותו של מתניה ביחס לדרישות הנוכחות מהתובע במהלך היום לא ברורה. מתניה לא

27

ידע להגדיר ולהבהיר למה בדיוק נחוצה היתה עבודתו של התובע, וכאשר נשאל אם לשיטתו

28

התובע לא נדרש להיות בחוף במשך כל היום, מי היה עושה את המטלות עליהן היה מופקד,

29

השיב :

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 " אז מי בדק את הדברים האלה, אם הוא בא בשעה 08:00 והלך בשעה
 2 17:00. אז מי בדק שבפחים בשעה או בשעתיים הנותרות יש שקיות
 3 ושיש נייר איפה שצריך להיות.

4 ת. יש עובדים והוא אחראי על העובדים.

5
 6 ש. אז מי אחראי על העובדים כשהוא לא נמצא?

7 ת. אחראי לא יכול להיות 14 שעות בחוף.

8 העובדים יודעים את העבודה שלהם וכשהוא לא היה כמו הגיע מאוחר
 9 יותר או יצא מוקדם יותר, לפי 9 השעות שהיה חופשי לסדר לעצמו
 10 לטענתי, אז העובדים היו עושים את העבודה הזאת. הם יודעים את
 11 העבודה.

12 אם אני נשאל אז בשביל מה היה צריך אותו אם העובדים יודעים את העבודה
 13 אני אומר – שיש עוד הרבה דברים שהוא היה צריך לעשות, למשל קשר עם
 14 מנהל החופים העירוני, לפעמים כל יום הוא היה מתקשר, כי יש תלונות, מנהל
 15 החופים מתקשר למנהל כדי לטפל בתלונות. הוא היה אמור להיות יום יום
 16 בעבודה אבל לא בכל השעות שהחוף פתוח. לראיה היה לו יום חופש בשבוע
 17 שהחוף התנהל בלעדיו. באותו יום היה איברהים שבאותו יום לא יצא ליום
 18 חופש.

19 אם אומרים לי שאיברהים הרי עבד ממילא גם בכל הימים האחרים אני משיב
 20 שהעירייה מחייבת אותנו שיהיה מנהל חוף בתפקיד הזה.

21 אם אני נשאל מה בדיוק דורשת מאיתנו העירייה אני משיב – שהיא דורשת
 22 שיהיה אדם בעל כישורים להיות מנהל חוף, שזה אומר בעל תעודת יושר ואדם
 23 שיכול לעבוד מול ציבור והוא חייב להיות בחוף לפי דרישות העירייה כמה שעות
 24 נוכח בחוף. אין הגדרה מדויקת. ההגדרה הלא מדויקת זה 8 שעות. העירייה לא
 25 דרשה שעות. מטבע העונה בתחילת העונה אין הרבה אנשים.

26 מאז שהתובע לא נמצא אני עושה את העבודה שלו. ואני גם בעל משפחה, ואני
 27 לא גר בחיפה, ואני לא נמצא בחוף 14 שעות " (ראה עמ' 24 לפרוטוקול שורות 1-
 28 25).

29 הנה כי כן, הסבריו של מתניה ביחס לטענתו, כי לא היה צורך בנוכחות התובע בחוף בכל
 30 שעות הפעילות, מתפתלים ואין בהם כדי ליתן מענה ענייני ומניח את הדעת.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

- 1 לעניין זה יש להוסיף, כי ב"כ הנתבעת בדבריו לפרוטוקול ציין, כי התובע פוטר לאחר
2 שנתגלה כאדם לא אמין (ר' עמ' 3 לפרוטוקול ש') וגם מתניה העיד בחקירתו הנגדית, כי
3 התובע פוטר מפאת אי אמינותו (ראה בעמ' 22 לפרוטוקול שורה 33). כן טען מתניה שהתובע
4 לא ביצע את המטלות שהטיל עליו (ראה בעמ' 25 לפרוטוקול שורות 8-9).
- 5 הנתבעת צרפה לתצהירה מכתב מהעירייה מיום 8.7.07 (יום פיטוריו של התובע), בו נאמר
6 כי מצורף מכתבו של מר אנגל בשם מתרחצים רבים. עוד מצוין במכתב כי העירייה מקבלת
7 "תלונות רבות מצד אזרחים המגיעים לחוף בנושאים שונים" ודוק, למרות שבמכתב נאמר
8 כי מצורף מכתבו של מר אנגל, הנתבעת לא צירפה את מכתבו של מר אנגל.
- 9 על אף הטענות הללו וסמיכות הזמנים למועד הפיטורים, במכתב הפיטורים עצמו נטען
10 כי: "הוחלט להפסיק את עבודתך באופן מיידי היות ולא הצגתה תעודת יושר לפי בקשתנו",
11 ואין אזכור כלשהו לחוסר אמינותו לכאורה של התובע בתקופת העבודה או לגבי טיב
12 עבודתו ואיכותה.
- 13 עניין זה, במצטבר לחוסר האחידות בגרסאות עדי הנתבעת כמבואר לעיל, מעלה תהיות בכל
14 הנוגע לאמינות גרסתה של הנתבעת גם בהתייחס למתכונת עבודתו של התובע במהלך יום
15 העבודה.
- 16 לא למותר לציין, כי על פי דו"ח הנוכחות שצרפה הנתבעת לתצהירה, עובדי הנתבעת עבדו
17 אכן ברוב הימים שמונה שעות או אף פחות מכך, אך מנגד, יש מספר ימים בהם עבדו יותר
18 משמונה שעות, עד שלוש עשרה שעות ביום.
- 19 לאור האמור לעיל, אין אנו נותנים אמון בגרסתה של הנתבעת באשר למתכונת עבודתו של
20 התובע בשעות הפעילות בחוף החל מן הבוקר ועד "סגירתו" בערב.
- 21 יתרה מכך, לטופס "אישור המעסיק על העסקת עובד" שמסרה הנתבעת למל"ל דיווחה היא
22 עצמה על תשע שעות עבודה ביום, כאשר מנגד על פי דו"ח רואה החשבון של הנתבעת שולם
23 לתובע עבור שמונה שעות ביום, בלבד.
- 24 היוצא מכך הוא, כי אף לשיטת הנתבעת עצמה עבודתו של התובע היתה רצופה, למעט שעה
25 ביום. לא למותר לציין, כי העובדה שהנתבעת שילמה לתובע עבור שמונה שעות ליום כאשר
26 היקף עבודתו לשיטתה הוא תשע שעות, עולה בקנה אחד עם עדות התובע כי לעיתים אכן
27 נהג לשהות בחדרו בחוף.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

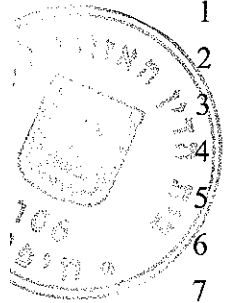
תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

- 1 אשר על כן, לאור חוסר האמון שנתנו בגרסת הנתבעת כמבואר לעיל - מחד והודאתה, כי
2 עבודתו של התובע היתה רצופה מאידך - אנו מקבלים את טענת התובע, כי עבד באופן רצוף
3 במשך היום, למעט שעה ביום, לכל היותר.
- 4 26. לאור קביעותינו דלעיל, לפיהן התובע שהה בחוף בעת פתיחת שירותי ההצלה בשעה שבע
5 בבוקר ובעת סיום שירותי ההצלה בשעה שש בערב וכי עבודתו היתה רצופה, למעט שעה
6 אחת ביום - הוכח להנחת דעתנו, כי התובע עבד בכל יום עשר שעות.
- 7 אשר על כן, אנו קובעים כי התובע הרים את הנטל המוטל עליו להוכיח מתכונת עבודה
8 קבועה של עשר שעות ביום.
- 9 משכך, התובע זכאי לתשלום בגין שתי שעות נוספות ביום, לפי ששה ימים בשבוע.
- 10 27. באשר לשיעור שכרו של התובע, בדיון מיום 3/2/10 טענה ב"כ התובע, כי שכרו של התובע
11 לכתחילה היה אמור להיות 7,000 ₪ נטו לחודש, אולם בשל מפרעה בסך של 5,000 ₪
12 שקיבל התובע ממתניה בתחילת עבודתו נקבעה משכורתו על הסך של 6,500 ₪ נטו. בטענתה
13 זו הסתמכה ב"כ התובע על תלוש השכר לחודש 5/07 בו צוין, 4,620 ₪ שכר יסוד + 250 ₪
14 נסיעות + 1,630 ₪ שעות בימי מנוחה גלובלי - סה"כ 6,500 ₪ (נטו).
- 15 מנגד, לטענת הנתבעת, התובע קיבל משכורת חודשית בסך של 6,500 ₪ נטו כולל 250 ₪ בגין
16 נסיעות. ב"כ הנתבעת הצהיר לפרוטוקול כי שכרו של התובע היה 26 ₪ נטו לשעה, ו-210 ₪
17 נטו ליום.
- 18 עוד טוענת הנתבעת, כי אין להתייחס לטופס "אישור המעסיק על העסקת עובד" שמסרה
19 למל"ל, לפיו שיעור שכרו של התובע מסתכם ב 10,000 ₪ ברוטו, שכן לטענתה טופס זה
20 מולא לבקשת התובע ביומו הראשון לעבודה, בטרם ידעה הנתבעת את שיעורי הברוטו לשכר
21 בסך של 6,500 ₪ נטו.
- 22 נקדים ונבהיר, כי אשר יקבע לעניין ערך שעה רגילה המגיע לתובע הוא השתכרותו בפועל
23 בתקופה בגינה משולמות השעות הנוספות ולא הדיווח שקדם לתחילה עבודתו, לגורם
24 שלישי.
- 25
- 26 התובע צירף לתצהירו, את פירוט שכרו כפי שנעשה על ידי רוה"ח של הנתבעת. חישוב זה
27 נעשה לפי שיעורי נטו, ונאמר בו, כדלקמן:
28
29
- 30 **שכר יסוד:**
4,620 ₪ נטו עבור שמונה שעות ביום x 5 ימים בשבוע;

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

שעות ימי מנוחה גלובלי:

1,630 ₪ נטו עבור 4 ימי שבת בחודש מחולק ל:
369 ₪ נטו עבור 8 שעות מחושבות לפי 175%
1,261 ₪ נטו עבור 24 שעות מחושבות לפי 200% .

נסיעות:

250 ₪ לחודש.

לטענת התובע, חלוקה זאת הינה פיקטיבית ונועדה לאפשר לנתבעת שלא לשלם לתובע את מלוא זכויותיו הסוציאליות.

בתלושי השכר צוין השכר בשיעורו כפי ששולם לתובע בפועל ואשר אין חולק כי התובע קיבלו.

באשר לטענת התובע, כי שכרו אמור היה להיות 7,000 ₪ נטו, הרי שהתובע לא הביא כל ראיה לתמוך בטענה זו. לטענתו, הוא לא עתר לתשלום הפרשי השכר שכן הבין, כי בתשלום הסך של 6,500 ₪ נטו לחודש מקוזזת המפרעה שנטל בתחילת עבודתו.

מנגד מתניה העיד, כי משכורת חודש יולי קוזזה לתובע בהסכמתו כנגד המפרעה שהוא קיבל. לציין, כי שכרו נטו של התובע בחודש יולי היה בשיעור של 4,648 ₪ ולעניין זה העיד מתניה כי ויתר לתובע על 400 ₪ שהוא נותר חייב לו.
דבריו אלו של מתניה לא נסתרו, במיוחד לאור הודאתו של התובע כי אכן קיבל 5,000 ₪, כמפרעה/הלוואה.

28. אי לכך, אנו קובעים כי שכרו נטו של התובע עמד על 6,500 ₪ נטו, מתוכם 250 ₪ בגין החזרי הוצאות נסיעה.

התובע לא נתן הסבר כלשהו מדוע לא היה זכאי לתשלום הסך של 250 ₪ בגין החזר דמי נסיעות, ועל כן אין בידינו לקבוע כי מדובר בתשלום פיקטיבי.

משכך, אין זאת אלא ששכרו החודשי של התובע בגין חודש עבודה מלא עמד על הסך של 6,250 ₪ נטו (לא כולל החזרי הוצאות בסך של 250 ₪).
כאמור, התובע עבד 6 ימים בשבוע, בכללם – יום שבת.
שכרו עבור 5 ימי חול בשבוע היה 4,620 ₪ נטו.

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 אשר על כן התוצאה היא כי עבור יום עבודה בפועל זכאי היה התובע לסך של 210 ₪ נטו
2 ליום, על פי החישוב שלהלן:

$$3 \quad 4 \quad 5 \quad 6 \quad \frac{4,620 \text{ ₪ נטו}}{210 \text{ ₪ נטו}} = 22 \text{ ימי חול בחודש}$$

7 בהתאם לכך, שכרו של התובע לשעה רגילה עמד על 26.25 ₪ נטו, ולשעה נוספת לפי ערך של
8 125% עמד על 32.8 ₪ נטו.

9
10 29. באשר לסכומים המגיעים לתובע עבור עבודתו בשעות נוספות בימי חול, הרי שבתקופת
11 עבודתו של התובע היו 64 ימי חול, וכאמור, לתובע היה יום חופשי אחד בשבוע שלא היה
12 בשבת.

13 אשר על כן התובע עבד חמישים וחמישה ימי חול, בגינם הוא זכאי ל- 110 שעות נוספות.
14 משכך, זכאי התובע לגמול עבודה בשעות נוספות בימי חול, בסך של 3,608 ₪ נטו לפי
15 החישוב הבא:

$$16 \quad 17 \quad 18 \quad 19 \quad 32.8 \text{ ₪} \times 110 = 3,608 \text{ ₪ נטו.}$$

עד כאן בכל הנוגע לימי חול.

20 בכל הנוגע לימי שבת, מעיון בתלושי השכר של התובע עולה כי בכל תקופת עבודתו שולם
21 לתובע עבור תשעה ימי שבת, הגם שבתקופת עבודתו של התובע היו אחת עשרה שבתות ולא
22 תשע.

23 אין מחלוקת, כי התובע עבד בכל ימי השבת בתקופת עבודתו ועל כן זכאי התובע לתשלום
24 נוסף בגין שני ימי שבת. לציין, כי לעניין זה חישוב השכר המגיע בגין כל שבת, נפלה טעות
25 בידי הנתבעת, שכן הנתבעת שילמה לתובע בגין כל שבת עבור שש שעות לפי ערך של 200%
26 משכר שעה רגילה ועבור שתי שעות לפי ערך של 175% משכר שעה רגילה, בעוד שהחישוב
27 הנכון לשעות עבודה בשבת על פי חוק שעות עבודה ומנוחה הוא תשלום בערך של 150% החל
28 מהשעה הראשונה ובערך של 175% לשתי השעות הנוספות הראשונות, להן הוא זכאי התובע
29 בהתאם לקביעתנו לעיל.

30
31 כאמור, שכרו של התובע לשעה רגילה עמד על 26.25 ₪ נטו, כך שערך שעה נוספת לפי ערך
32 של 150% עמד על 39.37 ₪ נטו, וערך שעה נוספת לפי ערך של 175% עמד על 45.93 ₪ נטו.
33 אשר על כן, התוצאה היא שהתובע זכאי לתשלום בגין עבודה בשבתות בסך כולל של 4,475
34 ₪ נטו לפי החישוב שלהלן:

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1 8 שעות x 39.37 ₪ = 314.96 ₪.

2 2 שעות x 45.93 ₪ = 91.86 ₪.

3 סה"כ לשבת אחת : 406.82 ₪ X 11 שבתות = 4,475 ₪ נטו.

4

5 הנתבעת שילמה לתובע בפועל, בגין גמול לעבודה בימי מנוחה, את הסך הכולל של 3,668 ₪

6 נטו, ועל כן התובע זכאי להפרש בסך כולל של 807 ₪ בגין עבודתו בימי שבת.

7

8 30. סה"כ זכאי התובע, אפוא, ליתרת תשלום בסך כולל של 4,415 ₪ בגין גמול לעבודה בשעות

9 נוספות בימי חול וגמול לעבודה בימי מנוחה. תביעת התובע ככל שהיא מתייחסת להפרש

10 שכר בגין רכיב זה, בסכום העולה על הסך הנ"ל – נדחית.

11

12 התביעה לתשלום יתרה בגין פדיון חופשה

13

14 31. בכתב תביעתו ובתצהירו טען התובע, כי על הנתבעת לשלם לו פדיון חופשה לשניים וחצי

15 חודשי עבודתו לפי שלושה ימים, בסך כולל של 1,890 ₪, ולאחר קיזוז הסך של 630 ₪ אשר

16 שולם לו נותרה, אם כן, יתרה לזכותו בסך של 1,260 ₪.

17 בסיכומיו צימצם התובע את התביעה ברכיב זה וטען לזכאות כוללת בסך של 1,350 ₪

18 בלבד, לפי 450 ₪ ליום, ובקיזוז הסך של 630 ₪ ששולם לו, עתר לחיוב הנתבעת לשלם לו

19 את ההפרש בסך של 720 ₪, בלבד.

20

21 מנגד לטענת הנתבעת, התובע קיבל את מלוא התשלום המגיע לו בגין פדיון חופשה.

22 לטענתה, התובע קיבל משכורת חודשית בסך של 6,500 ₪ נטו כולל 250 ₪ בגין נסיעות, ועל

23 כן שווי יום חופשה הוא 210 ₪ נטו, כך שהיה זכאי ל - 630 ₪ בגין פדיון חופשה עבור

24 שלושה ימי חופשה. אין מחלוקת, כי התובע קיבל סכום זה, כמצויין גם בתלוש השכר.

25 על מנת להעמיד דברים על דיוקם, הרי שבשים לב לתקופת עבודתו של התובע, הוא היה,

26 זכאי ל-2.5 ימי חופשה ששווים הכספי מסתכם בסך של 525 ₪ נטו, על פי הפירוט שלהלן:

27 2.5 ימים X 210 ₪ נטו = 525 ₪ נטו.

28 בפעל שילמה הנתבעת לתובע את הסך של 630 ₪ נטו בגין פדיון חופשה, ומכאן ששילמה

29 לתובע את כל המגיע לו בגין רכיב זה ואף מעט ב"יתר".

30

31 אי לכך התביעה להפרשי פדיון חופשה – נדחית.

32 התביעה לתשלום יתרת חלף הודעה מוקדמת

33

34

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

- 1 בכתב תביעתו ובתצהירו טען התובע כי על הנתבעת לשלם לו תמורת הודעה מוקדמת עבור
2 כל תקופת עבודתו, חודשיים וחצי סה"כ, לפי שלושה ימים, בסך של 1,890 ₪ ולאחר קיזוז
3 הסך של 630 ₪ ששולם לו, נותר לזכותו הפרש בסך של 1,260 ₪.
4 בסיכומיו צימצם התובע את התביעה גם לעניין זה וטען לזכאות לסך כולל של 1,350 ₪ לפי
5 450 ₪ ליום ובקיזוז 630 ₪ ששולמו, עתר לחיוב הנתבעת בתשלום ההפרש בלבד, בסך של
6 720 ₪.
7
8 מנגד, לטענת הנתבעת, התובע קיבל את כל המגיע לו בגין חלף הודעה מוקדמת, הגם
9 שבנסיבות פיטוריו אין הוא זכאי כלל לתשלום בגין רכיב זה.
10 לציין, כי אין אנו נדרשים לטענה אחרונה זאת בדבר אי זכאות התובע לתשלום בהינתן, כי
11 הנתבעת לא טענה לקיזוז התשלום שבוצע על ידה בפועל ו/או להשבתו.
12 על פי חוק הודעה מוקדמת זכאי היה התובע בגין תקופת עבודתו לכל היותר ל- 2.5 ימי
13 הודעה מוקדמת.
14
15 כמבואר לעיל בעניין התביעה להפרשי פדיון חופשה, הסך של 630 ₪ ששולם לתובע בגין
16 הודעה מוקדמת, ממצה גם את כל המגיע לתובע בגין רכיב זה.
17
18 התביעה ליתרת תשלום חלף הודעה מוקדמת נדחית אף היא, אפוא.
19
20 לסיכום ועל יסוד כל האמור לעיל, הננו קובעים דלקמן :
21
22 א. תביעות התובע ככל שהן מתייחסות להפרשי תשלומים בגין חופשה שנתית וחלף
23 הודעה מוקדמת - נדחות.
24
25 ב. תביעת התובע, ככל שהיא מתייחסת לגמול לעבודה בשעות נוספות ובימי המנוחה
26 השבועית מתקבלת בחלקה בכך שאנו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובע את הסך
27 של 4,415 ₪ נטו בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 10.6.07 ועד לתשלום
28 המלא בפועל.
29
30 לאור תוצאת פסה"ד, משנדחתה התביעה בחלקה הארי, ישא כל צד בהוצאותיו.
31
32
33
34
35

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

תע"א 598-08 גרינברג אמיר נ' מפעלי ים בע"מ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

34. לצדדים הזכות לערער על פס"ד זה לביה"ד הארצי בירושלים תוך 30 ימים ממועד קבלת פסה"ד.

ניתן היום, 30.04.2012, ח' אייר תשע"ב, בהעדר הצדדים.
המזכירות תשגר עותק פס"ד זה לב"כ הצדדים.

עדנה קוטן, שופטת

משה שמולביץ
נציג מעבידים

אילנה תמיר
נציגת עובדים

בית הדין האזורי לעבודה, חיפה
אגף משפטי
שחוזקת זה נכון והתאמת למקור
30-04-2012
מזל חסקי, מזכיר בית משפט